

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201271
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8220201271.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom v spore žalobkyne: W. L., I.. XX.XX.XXXX, Y. XX, XXX XX Y., zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanej: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, o zaplatenie finančného zadosťučinenia v sume 528,94 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 100,- Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni voči žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 15.7.2020 sa žalobkyňa domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 528,94 Eur predstavujúcej primerané finančné zadosťučinenie a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/42/2018 sa domáhala určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a vydania bezdôvodného obohatenia, pričom v označenom konaní bola úspešná, keď súd žalobe rozsudkom z 1.10.2019 vyhovel. Za porušenie spotrebiteľských práv judikovaných označeným súdnym rozhodnutím si uplatnila satisfakciu v podobe primeraného zadosťučinenia z dôvodu, že svoje práva si musela brániť podaním skoršej žaloby. Dôvodila, že žalovaná v úverovej zmluve so žalobkyňou používala neprijateľné zmluvné podmienky a konala aj spôsobom, ktorý predstavuje nekalé obchodné praktiky a preto sa z jeho strany jednalo o viacnásobné porušenie práva.

3. Žaloba bola žalovanej doručená na vyjadrenie 22.7.2020. V podaní zo 6.8.2020 poukázala na obsah a výsledok všetkých skorších konaní vedených medzi žalobkyňou a žalovanou. K uplatnenému nároku tvrdila, že výška požadovaného finančného zadosťučinenia nie je primeraná, keďže žalobkyni už bolo vyplatené bezdôvodné obohatenie v sume 228,94 Eur a z toho istého úverového záväzku aj priznané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000,- Eur. Pokiaľ žalobkyňa odvodzuje finančné zadosťučinenie od už vyplateného bezdôvodného obohatenia, mala žalovaná za to, že duplicitné priznanie nároku by nebolo v žiadnom prípade v súlade s dobrými mravmi. Mala za to, že strata úrokov a poplatkov k poskytnutému úveru, povinnosť náhrady trov konania a súdneho poplatku, vydanie bezdôvodného obohatenia a priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 2 000,- Eur sú pre žalobkyňu viac než dostatočnou satisfakciou. Podľa jej názoru žalobkyňa nepreukázala svoj nárok na primerané

zadosťučinenie, keďže nebola splnená podmienka jeho primeranosti v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“). Na základe uvedeného žiadal žalobu zamietnuť.

4. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovanej z 28.8.2020 s poukazom na § 3 ods. 5, veta tretia zákona č. 250/2007 Z. z. uviedla, že súd prvej inštancie sa má zaoberať tým, či je splnená hmotnoprávna podmienka priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie, teda či bol spotrebiteľ v spotrebiteľskom spore úspešný, čo v tejto veci znamená, že sa má zaoberať tým, či bola v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Bardejov, sp. zn. 6Csp/42/2018 ako spotrebiteľka, proti žalovanej úspešná a čím je tento jej úspech vyjadrený z hľadiska jeho kvantity a kvality. Primerané finančné zadosťučinenie je ako súčasť spotrebiteľského práva špeciálnym ustanovením a § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z. z. je potrebné vykladať podľa jeho znenia a nie podľa analógií, ktoré sú na mieste v právnej úprave iných inštitútov, platné znenie zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa zmiernilo podmienky jeho poskytnutia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitným predpisom, bolo hoci aj len spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Teda toto právo spotrebiteľovi vzniká už jeho úspechom na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti zákonom. Primerané finančné zadosťučinenie nadväzuje len na úspech spotrebiteľa v základnom konaní, pričom čiastočný úspech spotrebiteľa v základnom konaní, je vo vzťahu na naň nadväzujúce konanie o finančné zadosťučinenie vždy 100 %-ným úspechom. Finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov. Zo zákona č. 250/2007 Z. z. nevyplýva, aby spotrebiteľ dokazoval akúsi intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku spotrebiteľa, ako ho pociťoval a prežíval. Spotrebiteľ má podľa nej teda tvrdiť a dokazovať len to, že na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi a nič iné. Pokiaľ ide o rozsah porušenia spotrebiteľského práva, táto otázka je v teraz súdnej veci definovaná rozsudkom vydaným v základnej veci a jeho odôvodnením, ktoré sú hmotnoprávnou podmienkou nároku. Aj keby sa v tomto konaní zistilo porušenie ďalšieho spotrebiteľského práva, než aké súd zistil v základnom konaní, nemožno naň prihliadať, nakoľko nebude spĺňať požiadavku zákona č. 250/2007 Z. z. na úspech na súde, ale na druhej strane, ak súd v základnom konaní zistil porušenie spotrebiteľského práva, nemôže súd konajúci o primeranom finančnom zadosťučinení dôjsť k záveru, že o porušenie spotrebiteľského práva nejde. K významu ujmy, že nie je podmienkou základu nároku na poskytnutie finančného zadosťučinenia poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/78/2017 z 30.10.2017 a sp. zn. 20Co/192/2016 z 30.11.2017. Ďalej dôvodila, že spotrebiteľ výšku finančného zadosťučinenia nedokazuje a jediným objektívnym kritériom pre jej určenie je výška škodlivého následku, vyjadrená v peniazoch, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobí, alebo mienil spôsobiť, porušením spotrebiteľského práva a z tohto objektívneho kritéria by mal súd pri úvahe o jej výške vychádzať. Pritom poukázala na trend v rozhodovacej praxi, v ktorej majú prevažovať rozhodnutia, v ktorých súdy priznali finančné zadosťučinenie vo výške v akej bola, v súvislosti s obohatením sa dodávateľa, alebo v súvislosti so snahou dodávateľa bezdôvodne sa na úkor spotrebiteľov obohatiť, uplatnená. Ak má preto inštitút finančného zadosťučinenia plniť okrem satisfakcie aj odstrašujúcu funkciu tak táto sa určite nedá docieľiť jeho ukladaním vo výške 50,- Eur pri porovnaní s násobne väčšími sumami, o ktoré sa dodávateľ reálne bezdôvodne obohatil, alebo sa chcel na úkor spotrebiteľa obohatiť. Vzhľadom na zatiaľ mizivé účinky ukladania finančného zadosťučinenia by logicky mal nasledovať trend nie znižovania jeho výšky, ale jeho zvyšovania. Ak v základnom konaní došlo k viacnásobnému porušeniu spotrebiteľského práva, vyjadrenému napr. povinnosťou dodávateľa vydať bezdôvodné obohatenie a súčasne bola určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky, priznané finančné zadosťučinenie by malo predstavovať sčítanie súm za každý úspech spotrebiteľa v takto žalobou spojenej veci o viacero nárokov, ako napr. rozhodol Krajský súd v Prešove v rozsudkoch sp. zn. 4Co/59/2019 z 27.2.2020 a sp. zn. 7Co/125/2019, z 27.2.2020. Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/295/2014, z 24.9.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 11Co/471/2015, z 28.6.2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.1.2019, bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške 1 194,98 Eura, čo predstavuje 25 násobok poplatku, ktorý bol určený za neprijateľný. Podľa jej názoru je mylné, že inštitút finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, pretože tento inštitút nepozná žiadnu alternatívu k peňažnej forme a preto úspešnou žalobou sa spotrebiteľ obohatiť musí. To však nemožno stotožňovať s bezdôvodným

obohatením, ktoré by bolo založené na nelegálnom dôvode. Zákon č. 250/2007 Z. z. nepočíta s morálnou satisfakciou a s peňažným zadosťučinením, len ako jej doplnkom, alebo alternatívou, ale počíta výlučne len s finančnou satisfakciou, v ktorej už logicky je obsiahnutá aj satisfakcia morálna.

5. Žalovaná v duplike zo 17.9.2020 doplnila, že žalobkyňou uplatnený nárok musí súvisieť s porušením práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a musí byť primeraný. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/506/2015 z 13.4.2016. Žalobu považovala za špekulatívnu a nedôvodnú, pretože jej cieľom je získanie majetkového prospechu napriek tomu, že žalobkyni bolo bezdôvodné obohatenie vyplatené. Toto bolo napokon zohľadnené už pri určovaní finančného zadosťučinenia v konaní pred Okresným súdom Bardejov vedenom pod sp. zn. 1Csp/54/2019, čo vyplýva z bodu 19. jeho odôvodnenia. Mala tak za to, že vo vzťahu k úspešnému uplatneniu vydania bezdôvodného obohatenia žalobkyňa nemá nárok na finančného zadosťučinenie a vo vzťahu k vyhláseným neprijateľným zmluvným podmienkam nemožno žiadané finančné zadosťučinenie v sume 300,- Eur považovať za primerané.

6. V tomto rozsudku predchádzajúcom konaní vydal tunajší súd dňa 25.2.2021 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalovanej voči žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vychádzal z právneho názoru, že v konkrétnych okolnostiach prípadu je potrebné zohľadniť výsledok konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 1Csp/54/2019 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 23CoCsp/42/2020-126 z 25.2.2021, ktorým už bolo žalobkyni v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 37/218/12 z 10.2.2012 za porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne priznané finančné zadosťučinenie v sume 500,- Eur, keďže pri určení tohto finančného zadosťučinenia súd v konaní sp. zn. 1Csp/54/2019 prihliadal aj na právoplatné závery vyplývajúce z rozsudku vydaného vo veci sp. zn. 6Csp/42/2018, ktorým sa žalobkyňa domáhala zaplataenia bezdôvodného obohatenia v sume 228,94 Eur a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o úvere č. 37/218/12 z 10.2.2012 (bod 15. odôvodnenia rozsudku č. k. 1Csp/54/2019-92 z 18.6.2020, resp. bod 19. rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 23CoCsp/42/2020-126 z 25.2.2021). Konštatoval, že porušenie spotrebiteľského práva žalobkyne v súvislosti so zmluvou o úvere č. 37/218/12 z 10.2.2012 vyplýva z dvoch rozsudkov vydaných tunajším súdom, z ktorých jeden konštatuje nesplnenie zákonom vyžadovaných obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere č. 37/218/12 z 10.2.2012 a jeho sankcionovanie bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou a druhý neprijateľnosť konkrétnych zmluvných podmienok a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňou preplateného spotrebného úveru. Uvedené však podľa skôr vysloveného názoru tunajšieho súdu automaticky (t. j. bez ďalšieho) neznamená vznik opakovaného nároku žalobkyne na priznanie finančného zadosťučinenia. Priznanie nároku na ďalšie finančné zadosťučinenie žalobkyni v súvislosti s jedným spotrebiteľským vzťahom založeným jednou spotrebiteľskou zmluvou považoval za možné iba v prípade, ak by finančné zadosťučinenie priznané v skoršom rozhodnutí (v danom prípade vo veci vedenej pod sp. zn. 1Csp/54/2019) nebolo zjavne dostatočné a ak by pri jeho výške v skôr prebiehajúcich súdnych konaniach nebolo prihliadnuté aj na ďalšie právoplatne judikované porušenia práv spotrebiteľa dodávateľom. V tejto súvislosti poukázal aj na kritériá a právne úvahy relevantné pre ustálenie výšky finančného zadosťučinenia v sume 500,- Eur za porušené práva žalobkyne tak, ako vyplývajú z bodu 19. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 23CoCsp/42/2020-126 z 25.2.2021 a vyhodnotil, že povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne už priznaná suma 500,- Eur zodpovedá svojmu účelu, žalobkyni ako spotrebiteľovi poskytuje satisfakciu a odradzuje aj dodávateľa od ďalšieho porušovania práv spotrebiteľov. Uzavrel, že strata úrokov a poplatkov k poskytnutému úveru, povinnosť náhrady trov konania a súdneho poplatku, vydanie bezdôvodného obohatenia a priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 500,- Eur sú pre žalobkyňu dostatočnou satisfakciou. Poukázal tiež na to, že žalobkyňa v podanej žalobe v podstate neprodukovala a ani nepreukazovala žiadne tvrdenia o konkrétnych dôsledkoch, ktoré malo protiprávne konanie žalovanej na jej postavenie, na jej psychický či fyzický stav vyvolaný predchádzajúcim súdnym konaním a ani ako inak ju takéto súdne konanie poškodilo (obdobne napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/25/2020 z 18.8.2020) okrem tých, ktoré by neboli zhodnotené v skoršom konaní vedenom pod sp. zn. 1Csp/54/2019. Uzavrel tak, že v tomto konaní neboli preukázané ďalšie (nové) skutočnosti, ktoré by súd musel osobitne zohľadniť pri určovaní tohto ďalšou žalobou uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie.

7. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 18CoCsp/29/2021-140 z 28.2.2022 pôvodne vydaný rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7Csp/57/2020-97 z 19.4.2021 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia vyslovil právny názor, že v konaní

Okresného súdu Bardejov č. k. 6Csp/42/2018, v ktorom bola rozsudkom z 1.10.2019 žalovanej uložená povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 228,94 Eura s príslušenstvom, ako aj určená neprijateľnosť dvoch zmluvných podmienok uvedených v Úverovej zmluve č. 37/218/12 z 10.02.2012 a to v časti 6. Povinnosti klienta, bod 6.1. v znení: „Bez predchádzajúceho písomného súhlasu Banky Klient nebude uprednostňovať iných rovnocenných veriteľov pred Bankou“ a v časti 7. Sankcie, bod 7.4., v znení: „Sankcie uvedené v tejto zmluve môže Banka uplatniť jednotlivito aj kumulatívne“ bolo zistené závažné porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľa, keďže to bola práve žalovaná, ktorá sa bezdôvodne obohatila platbami žalobkyne nad jej zákonný nárok kvôli bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Vyslovil právny názor, že na túto skutočnosť nemá žiadny vplyv to, že iným konaním Okresného súdu Bardejov vedenom pod sp. zn. 6Csp/19/2018, aj keď v súvislosti s tou istou zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 37/2018/12 zo dňa 10.02.2012, žalovaná porušila práva spotrebiteľa, keď zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 37/2018/12 zo dňa 10.02.2012 naformulovala tak, že neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, dôsledkom čoho bola bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ide totiž o rôzne konania zo strany žalovanej, ktorými boli porušené práva žalobkyne spotrebiteľa a primerané finančné zadosťučinenie patrí za každé porušenie práva, teda ak sa dodávateľ v tom istom zmluvnom vzťahu dopustil viacnásobného porušenia svojich povinností, resp. práv spotrebiteľa, nárok na primerané finančné zadosťučinenie prináleží za každé z týchto porušení. Konštatoval, že z tej istej úverovej zmluvy môže ísť o právne vzťahy z bezdôvodného obohatenia, z náhrady škody, z neprijateľnosti zmluvnej podmienky, z nekalých obchodných praktík, z čiastočnej alebo úplnej neplatnosti právneho úkonu, v dôsledku porušenia zákona o spotrebiteľských úveroch a podobne. Každý úspech spotrebiteľa na súde z toho istého právneho úkonu, ale z iného právneho vzťahu, bude vo vzťahu ku tomu ktorému právnenému vzťahu predstavovať hmotnoprávnu podmienku na uplatnenie finančného zadosťučinenia. Zamietnutie žaloby o finančné zadosťučinenie z dôvodov, ktoré môžu mať pre súdenu vec význam len vo vzťahu k úvahám o výške primeranosti finančného zadosťučinenia, ktorú súd určí podľa vlastnej úvahy, ale nie vo vzťahu k základu nároku vyhodnotil odvolací súd ako nesprávne. Vyslovil názor, že skoršie priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v konaní Okresného súdu Bardejov vedenom pod sp. zn. 1Csp/54/2019 nevylučuje vznik práva spotrebiteľa aj na primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jeho práva v súvislosti s bezdôvodným obohatením žalovanej a zakomponovanými neprijateľnými zmluvnými podmienkami, avšak individuálne okolnosti prípadu možno zohľadniť pri určení výšky finančného zadosťučinenia. Pripomenul, že primerané finančné zadosťučinenie je prostriedkom satisfakčným, vykazujúcim aj sankčnú povahu, nakoľko dôsledkom zaplatenia zadosťučinenia je úbytok v majetkových aktívach osoby, ktorá právo porušila. Sankčná stránka má však u finančného zadosťučinenia len vedľajší dôsledok, nakoľko pre účely represie slúžia iné odvetvia práva, civilné nároky majú kompenzačný, nie sankčný charakter.

8. Zohľadniac vyššie uvedené, Okresný súd Bardejov podanú žalobu opätovne prerokoval a to v intenciách právneho názoru vysloveného Krajským súdom v Prešove v jeho uznesení č. k. 18CoCsp/29/2021-140 z 28.2.2022. Postupoval pritom podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- Eur. Keďže žalovaná suma uvedenú hranicu nepresahovala a zabezpečené dôkazy súd vzhliadol pre svoje rozhodnutie za postačujúce, súd v súlade s § 219 ods. 3 C.s.p. zverejnil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

9. Ako podklad pre svoje rozhodnutie vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s rozsudkami tunajšieho súdu č. k. 6C/42/2018-111 z 1.10.2019, rozsudkom č. k. 6Csp/19/2018-123 z 25.10.2018 v spojení s rozsudkom č. k. 7Co/19/2019-144 z 21.6.2019 ako aj rozsudkom sp. zn. 1Csp/54/2019 z 18.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 23CoCsp/42/2020-126 z 25.2.2021, ako aj uznesením Krajského súdu v Prešove vydaným v tejto veci pod sp. zn. 18CoCsp/29/2021-140 z 28.2.2022, pričom vo veci zistil nasledovný skutkový stav.

10. Z rozsudku Okresného súdu v Bardejove č. k. 6Csp/19/2018-123 z 25.10.2018 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/19/2019-144 z 21.6.2019 vyplýva záver, že spotrebiteľský úver podľa zmluvy o úvere uzavretej žalobkyňou so žalovanou dňa 10.2.2012 pod č. 37/218/12 bol vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov v dôsledku absencie údajov o termíne

konečnej splatnosti úveru v preskúmvanej zmluve. V označených rozhodnutiach súdy konštatovali, že žalovaná ako veriteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala vedomosť o presnom termíne konečnej splatnosti úveru a bolo jej zákonnou povinnosťou ho v zmluve jasne uviesť a nie jeho výpočet ponechať na matematický výpočet spotrebiteľa. Účelom zmluvných náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch je to, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pri zistení, že žalobkyňa čerpala úverové prostriedky v sume 7 000,- Eur a na účet žalobcu uhradila sumu 7 228,94 Eur, zastal záver, že žalobkyňa celú istinu úveru zaplatila. Preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Oba rozsudky nadobudli právoplatnosť 21.6.2019.

11. Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 6C/42/2018-111 z 1.10.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.11.2019 súd zistil, že ním bola žalovanej uložená povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie v sume 228,94 Eur s prísl. Zároveň ním bola určená neprijateľnosť dvoch zmluvných podmienok uvedených v Úverovej zmluve č. 37/218/12 z 10.2.2012 a to v časti 6. Povinnosti klienta, bod 6.1. v znení: „Bez predchádzajúceho písomného súhlasu Banky Klient nebude uprednostňovať iných rovnocenných veriteľov pred Bankou“ a v časti 7. Sankcie, bod 7.4., v znení: „Sankcie uvedené v tejto zmluve môže Banka uplatniť jednotlivito aj kumulatívne“. Rozsudok vychádza zo záveru, že žalovanou poskytnutý úver podľa zmluvy č. 37/218/12 z 10.2.2012 bol bezúročný a bezpoplatkový, teda záveru ktorý bol ustálený už v konaní vedenom pod sp. zn. 6Csp/19/2018 a keďže tento úver bol žalobkyňou úplne splatený a nad rámec istiny bola žalobkyňou zaplatená suma 228,94 Eur, tak tento rozsudok uvedenú sumu uložil žalovanej zaplatiť ako bezdôvodné obohatenie aj spolu s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. K dôvodom vyhovenia žaloby o určenie neprijateľnosti vyššie špecifikovaných zmluvných podmienok rozsudok poukazyval na to, že zmluvná podmienka uvedená v bode 6.1 úverovej zmluvy je obdobná ako podmienka bodu 11.1.2 zmluvy o poskytnutí úveru č. 99/589/05 zo dňa 29.9.2005 v znení: „sankcie uvedené v úverovej zmluve môže banka uplatniť jednotlivito aj kumulatívne“, a v bode 7.4 úverovej zmluvy je obdobná ako podmienka bodu 11.1.2 zmluvy o poskytnutí úveru č. 99/589/05 zo dňa 29.9.2005 v znení: „klient sa zaväzuje, že nebude zvyhodňovať iných svojich veriteľov pred bankou“, ktoré už boli za neprijateľné právoplatne určené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/563/2015 zo dňa 10.2.2016 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 18C/341/2013, preto v tejto otázke sa s nimi stotožnil a odkázal na ich odôvodnenie. K námietke žalovanej, že voči žalobkyni tieto zmluvné podmienky použité neboli bolo poukázané v zmysle § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka na potencialitu ich použiteľnosti a ak má byť do budúca jej aplikovateľnosť „zastavená“, argument jej nevyužitia v jednom konkrétnom prípade, nemôže predstavovať akceptáciu stavu s používaním takejto podmienky.

12. Z rozsudku sp. zn. 1Csp/54/2019 z 18.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 23CoCsp/42/2020-126 z 25.2.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 6.4.2021 bolo zistené, že predmetom označeného konania bol nárok na zaplatenie primeraného zadost'učinenia v sume 4 216,36 Eur s príslušenstvom opierajúci sa o porušenie práva žalobkyne ako spotrebiteľky, ktoré bolo konštatované v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 6Csp/19/2018, v ktorom si terajšia žalovaná uplatňovala nárok na zaplatenie sumy 4 216,36 Eura s príslušenstvom titulom jej nesplatenej pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 37/218/12 uzavretej 10.2.2012. Okresný súd svojím rozsudkom sp. zn. 1Csp/54/2019 z 18.6.2020 žalovanú zaviazal žalobkyni zaplatiť sumu 2 000,- Eur ako finančné zadost'učinenie vychádzajúc zo zistenia, že žalovaná nepostupovala voči žalobkyni ako spotrebiteľke s odbornou starostlivosťou, požadovaním úrokov a iných poplatkov sa chcela na jej úkor nezákonne obohatiť, v dôsledku čoho žalobkyňa znášala stav právnej neistoty pokiaľ ide o nedôvodný nárok žalovanej na zaplatenie sumy uplatňovanej v konaní pred tunajším súdom vedeným pod sp. zn. 6Csp/19/2018 a do výšky 228,94 Eur oproti povinnosti vyplývajúcej jej zo zmluvy o úvere postihnutej pre nedostatok jej náležitostí zákonnou sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti dokonca plnila navyiac. Po zhodnotení všetkých kritérií a funkcií finančného zadost'učinenia dospel v označenom konaní prvostupňový súd k záveru, že primeranou sumou finančného zadost'učinenia je suma 2 000,- Eur predstavujúca takmer 1 z uplatneného nároku, o ktorú by sa žalovaná na žalobkyni bezdôvodne obohatila, ak by došlo k plneniu dlhu podľa jej vyčíslenia v žalobe vo veci sp. zn. 6Csp/19/2018. Týmto rozhodnutím tiež bolo zohľadnené, že časť ujmy žalobkyne bola sanovaná priznaním sumy 228,94 Eur predstavujúcej bezdôvodné obohatenie v konaní vedenom pod sp. zn. 6Csp/42/2018. Takto priznanú sumu považoval súd za nástroj satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovať narušenú rovnováhu

medzi žalobkyňou a žalovanou, ktorý právo žalobkyne ako spotrebiteľky porušil a tiež za naplňujúcu sankčnú funkciu voči žalovanej, ktorá sa v právnom vzťahu so žalobkyňou nechovala v súlade tzv. prezumpciou znalosti práva. V konaní o odvolaní žalovanej Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 23CoCsp/42/2020-126 z 25.2.2021 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 1Csp/54/2019-92 z 18.6.2020 vo vyhovujúcej časti finančného zadosťučinenia do výšky 500,- Eur a v prevyšujúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu vo zvyšku zamietol. V bode 19. odôvodnenia tohto rozhodnutia konštatoval dôvodnosť priznania finančného zadosťučinenia žalobkyňi a to pre viacnásobné porušenie práv žalobkyne, ktorej obrany sa úspešne domohla v konaní pred súdom. Pôvodne okresným súdom priznané finančné zadosťučinenie v sume 2 000,- Eur vyhodnotil za neprimerané. Poukázal na to, že aj keď bola žalobkyňa v dôsledku konania žalovanej nútená sa domáhať ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilé privodiť mu ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, či nepríjemných pocitov, nemožno opomenúť ani skutočnosť, že primárnou funkciou finančného zadosťučinenia je funkcia satisfakčná. Pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia by mal súd vždy zohľadniť aj výšku náhrad stanovených zákonom v oveľa závažnejších prípadoch, za ktoré sú stanovené náhrady, napr. náhrada za bolesť, či sťaženie spoločenského uplatnenia, alebo odškodnenie pre obeť trestných činov. Komparáciou so zákonom o obetiach trestných činov č. 274/2017 Z. z. vyhodnotil sumu požadovanú žalobkyňou za takmer totožnú so sumou priznávanou obetiam sexuálneho násillia, a poukázal na to, že podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodnenie komplikovaných zlomenín s niekoľkokomesačnou liečbou a náročnou rehabilitáciou pohybuje v medziach 600,- až 2 200,- Eur. Preto Krajský súd v Prešove považoval za adekvátne priznať žalobkyňi finančné zadosťučinenie vo výške 500,- Eur, výška ktorá plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobkyňi, t.j. spotrebiteľovi a odradenie dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov.

13. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 250/2007 Z. z.“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ proti porušiteľovi domáhať na súde ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi tiež domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde, v konaní o ktorom preukáže, že dodávateľ skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo osobitný predpis. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie teda nemôže dôjsť kedykoľvek. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby bola spotrebiteľovi privedená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

15. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde, čo v danom prípade splnené bolo. Finančné zadosťučinenie sa podľa názoru súdu skladá z náhrady morálnej ujmy a výdavkov spojených s reparáciou navodeného stavu, ako aj zo satisfakcie za stav, ktorý žalobkyňa musela trpieť. Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať každé obmedzenie spotrebiteľovho komfortu,

všetko čo mu berie čas a kľud. Základom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť a súd ho určuje na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná subjektívne. Ochrana spotrebiteľa však nesmie pri aplikácii práva proti nekalej súťaži, alebo neférovým praktikám dodávateľa, dominovať nad ochranou súťažiteľa. Aj keď je spotrebiteľ slabšou stranou v spore a zákonodarca mu poskytuje zvýšenú ochranu, nič sa nemení na tom, že ako žalobca, ktorý je dokonca zastúpený právnym zástupcom, má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/83/2017 zo 16.4.2018).

16. Z okolností zistených a konštatovaných v konaniach vedených pod sp. zn. 6Csp/19/2018 a sp. zn. 6Csp/42/2018, ako aj v priebehu konania vedeného pred tunajším súdom pod sp. zn. 1Csp/54/2019 je nepochybné, že žalobkyňou bolo vo vyššie označených súdnych konaniach relevantným spôsobom preukázané porušenie zákonnej povinnosti žalovanej poskytnúť spotrebiteľský úver bez neprijateľných a teda neplatných zmluvných podmienok a od spotrebiteľa nevyžadovať tú časť plnenia, na ktoré pre neplatnosť konkrétnych zmluvných podmienok, resp. zákonnú sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, nemá zákonný nárok. Z obsahu oboznámených právoplatných rozsudkov vyplýva, že toto namietané porušenie bolo spôsobilé privodiť jej ujmu a k tejto ujme aj došlo tým, že žalobkyňa žalovanej vyplatila čiastku presahujúcu nárok žalovanej voči žalobkyni a že nápravu tejto situácie žalobkyňa žiadala až v ňou iniciovanom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 6Csp/42/2018 (rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 6C/42/2018-111 z 1.10.2019). Žalobkyňa tak v označenom konaní úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovanej, ktorá za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Keďže žalovaná preukázateľne porušila právo žalobkyne ako spotrebiteľky, dôsledkom je právo spotrebiteľa požadovať od nej finančné zadosťučinenie. Na tento záver a dôsledok z neho plynúci nemá žiadny vplyv skutočnosť, že iným konaním vedeným Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 6Csp/19/2018, aj keď v súvislosti s tou istou zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 37/2018/12 zo dňa 10.2.2012, žalovaná porušila práva spotrebiteľa, keď naformulovala zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 37/2018/12 zo dňa 10.2.2012, ktorá neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, dôsledkom čoho bola bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ide totiž o rôzne konania zo strany žalovanej, ktorými boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa, pričom pre z toho plynúci nárok na priznanie finančného zadosťučinenia nie je rozhodujúce, že konanie žalovanej vychádza z tej istej spotrebiteľskej zmluvy. Z uvedeného dôvodu aj v prípade, ak sa dodávateľ v tom istom zmluvnom vzťahu dopustil viacnásobného porušenia svojich povinností, resp. práv spotrebiteľa, nárok na primerané finančné zadosťučinenie prináleží spotrebiteľovi za každé z týchto porušení.

17. V konkrétnych okolnostiach posudzovaného prípadu je podľa názoru konajúceho súdu aj v intenciách záväzného právneho názoru Krajského súdu v Prešove vyjadreného v uznesení č. k. 18CoCsp/29/2021-140 z 28.2.2022 pri určovaní výšky primeraného zadosťučinenia, nárok na ktoré plynie žalobkyni ako spotrebiteľke z právoplatného rozsudku tunajšieho súdu č. k. 6C/42/2018-111 z 1.10.2019, potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 1Csp/54/2019 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 23CoCsp/42/2020-126 z 25.2.2021 už bolo žalobkyni v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 37/218/12 z 10.2.2012 uzavretou žalobkyňou so žalovanou, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver v sume 7 000,- Eur, za porušenie jej spotrebiteľských práv priznané finančné zadosťučinenie v sume 500,- Eur. V intenciách právneho názoru Krajského súdu v Prešove vysloveného v uznesení č. k. 18CoCsp/29/2021-140 z 28.2.2022 tak súd dospel k záveru, že za ďalšie porušenia jej práv určené rozsudkom č. k. 6C/42/2018-111 z 1.10.2019 žalobkyni patrí finančné zadosťučinenie v primeranom rozsahu, za ktorý považuje hodnotu 100,- Eur. Z bodu 15. odôvodnenia rozsudku č. k. 1Csp/54/2019-92 z 18.6.2020, ako aj z bodu 19. rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 23CoCsp/42/2020-126 z 25.2.2021 totiž vyplýva, že pri priznaní finančného zadosťučinenia v týchto konaniach už bolo prihlíadané aj na právoplatné závery vyplývajúce z rozsudku vydaného vo veci sp. zn. 6Csp/42/2018, ktorým sa žalobkyňa domáhala zaplataenia bezdôvodného obohatenia v sume 228,94 Eur a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o úvere č. 37/218/12 z 10.2.2012 a preto priznanie finančného zadosťučinenia nad uvedený rozsah by už podľa názoru súdu nebolo primerané. V súvislosti s priznanou výškou finančného zadosťučinenia súd poukazuje aj na kritériá a právne úvahy Krajského súdu v Prešove relevantné pre ustálenie výšky finančného zadosťučinenia v sume 500,- Eur za porušené práva žalobkyne vyplývajúce z bodu 19. odôvodnenia rozsudku č.k. 23CoCsp/42/2020-126 z 25.2.2021, na ktoré v podrobnostiach odkazuje. Podľa názoru súdu, strata úrokov a poplatkov k

poskytnutému úveru, povinnosť náhrady trov konania a súdneho poplatku, vydanie bezdôvodného obohatenia, priznané finančné zadosťučinenia vo výške 500,- Eur a v týmto rozsudkom určené ďalšie finančné zadosťučinenie v sume 100,- Eur sú pre žalobkyňu dostatočnou satisfakciou. Ustálená suma finančného zadosťučinenia zodpovedá povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, ako aj svojmu účelu, žalobkyňa poskytuje satisfakciu a dodávateľ odradzuje od ďalšieho porušovania spotrebiteľských práv. Žiada sa tiež pripomenúť, že žalobkyňa v podanej žalobe v podstate neprodukovala a ani nepreukazovala žiadne tvrdenia o konkrétnych dôsledkoch, ktoré malo protiprávne konanie žalovanej na jej postavenie, na jej psychický či fyzický stav vyvolaný predchádzajúcim súdnym konaním a ani ako inak ju takéto súdne konanie poškodilo (obdobne napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/25/2020 z 18.8.2020) okrem tých, ktoré by neboli zhodnotené v skoršom konaní vedenom pod sp. zn. 1Csp/54/2019. Neboli tu teda preukázané ďalšie (nové) skutočnosti, pre ktoré by súd mal takto určený rozsah finančného zadosťučinenia zvýšiť. Je potrebné si tiež uvedomiť, že finančné zadosťučinenie je nárok, ktorý je priznávaný spotrebiteľovi nad rámec už skorším rozhodnutím reparovanej ujmy.

18. Na základe vyššie opísaných právnych úvah súd výrokom I. tohto rozsudku žalobkyňi voči žalovanej priznal sumu 100,- Eur ako finančné zadosťučinenie na dovŕšenie nápravy vyplývajúcej z konštatovaného porušenia práva rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 6C/42/2018-111 z 1.10.2019 a zvyšnú časť uplatneného nároku, t.j. do sumy 528,94 Eur zamietol, tak ako to vyplýva z výroku II. tohto rozsudku.

19. Podľa ustanovenia § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola vo veci čo do základu nároku plne úspešná, pretože v prípadoch, keď rozhodnutie závisí od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, možno za plný úspech považovať aj rozhodnutie, ktorým bol uznaný základ nároku, ale bola priznaná nižšia suma ako žalobca žiadal (podobne ako to ustanovoval predtým účinný § 142 ods. 3 OSP). V takomto prípade má tak žalobkyňa právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak pri určovaní výšky trov konania sa musí vychádzať len z prisúdenej sumy.

22. O výške trov konania žalobcu rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 odsek 2 C.s.p. samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.